

Газета
Вовчанської загальноосвітньої школи
I-II ступенів № 6
Січень 2019 року

Хто читає цю газету -
знає всі шкільні секрети!

Спецвипуск газети «Шкільний вісник»

Девіз випуску: «І буде жити Україна, бо в неї є такі сини!»

Вони відстоювали незалежність України

Бій під Крутами

Нерівність сил у чистім полі,
Розтанув сніг від теплих гільз.
Усе до купи: люди, коні,
Тачанки і соломи віз.
Студентські пальта і шинелі
На полі битви біля Крут.
У рай для душ відкриті двері,
Тризуб і стяг упали з рук.
Прийшли під Крути тільки триста,

Спартанський дух, немов воскрес.
Упали, як у осінь листя,
Тілами вкрили сніг увесь.
Сусід північний - брат чи ворог?
Втоптав у сніг усі стяги,
А вітер ніс на Київ порох
І дим неволі навкруги...

Олексій Тичко 2010р

Нам – українцям - Крути довіку не забути!

Бій під Крутами відбувся 16 (29) січня 1918 року на залізничній станції Крути під селищем Крути та поблизу села Пам'ятне, за 130 кілометрів на північний схід від Києва. Цей бій тривав 5 годин між 4-тисячною більшовицькою армією Михайла Муравйова та загоном з київських студентів і бійців вільного козацтва, що загалом нараховував близько чотирьох сотень вояків. У перебігу військових дій бій вирішального значення не мав, та у пам'яті багатьох залишився завдяки героїзму української молоді. Особливо вразило сучасників поховання 27 юнаків, які потрапили після бою в полон до більшовиків і були ними страчені. На похороні у Києві біля Аскольдової могили голова Української Центральної Ради Михайло Грушевський назвав юнаків, які загинули в нерівній боротьбі, героями, а поет Павло Тичина присвятив героїчному вчинкові вірш «Пам'яті тридцяти». Десятиріччями історія бою або замовчувалася, або обростала міфами і вигадками, як у закордонній, так і у вітчизняній історіографії. 2006 року на місці бою встановлено пам'ятник. З нагоди 80-ї річниці бою Монетний двір випустив в обіг пам'ятну гривню.

В бою під Крутами оборонці української державності отримали переконливу військову перемогу. Наступ ворога зупинили і організовано відступили, руйнуючи за собою колії і мости. Російсько-більшовицькі нападники втратили боєздатність на чотири дні. Агресор мусив підтягнути нові сили, відремонтувати підірвані й поруйновані мости та залізничні колії, і лише після цього продовжувати свій наступ на Київ, не так залізничним шляхом, як на реквізованих селянських возах, запряжених кіньми, по розмоклій дорозі. Ця затримка ворога дала змогу українській делегації укласти Брест-Литовський мирний договір, який врятував молоду українську державність. Найкраще цю ситуацію описав Володимир Винниченко у своїй книзі «Відродження нації»:

«...Це була війна впливом... Наш вплив був менший. Він був уже остільки малий, що ми з великими труднощами могли скласти якісь невеличкі більш-менш дисципліновані частини й висилати їх проти більшовиків. Більшовики, правда, теж не мали великих дисциплінованих частин, але їхня перевага була в тому, що всі наші широкі маси солдатства не ставили їм ніякого опору або навіть переходили на їхній бік, що майже все робітництво кожного міста ставало за ними; що в селах сільська біднота явно була більшовицька; що, словом, величезна більшість самого українського населення була проти нас.

Єдиною активною мілітарною нашою силою була наша інтелігентна молодь і частина національно-свідомого робітництва, яке гаряче стояло за українську державність, розуміючи за нами ту державність так само, як і ми її розуміли»...

Поетична сторінка

МОЛИТВА

О Боже, наш добрий
З високого неба!
Молитву сьогодні
Заносим до Тебе,
За тих, що боролись
При станції КРУТИ,
За нашу Державу
Із ворогом лютим,
Що в битві цій впали
В цю зиму криваву...
Прийми їх до Себе!
Прийми в Свою славу!
А нам від цих Триста,
О Боже, благаєм! —
Любови дай вчитись
До Рідного Краю!

Леся Храплива-Щур

Україно!

Сивий степ - моя колиска.

І спасибі, що його ти зберегла.

Я вклонюся цьому степу низько-низько,

Поцілую чисту воду джерела.

Я приляжу серед літа, серед віку,
Припаду чутливим серцем до трави
І почую: десь підкова плаче гірко
І тупоче тьма лихої татарви.

Я почую: розмовляють між собою
Скромний горбик й заповнений
курган.

Ох, чимало костомахою-косою
Накосила тут розлючена карга!

Україно! Чую голос недалеко:

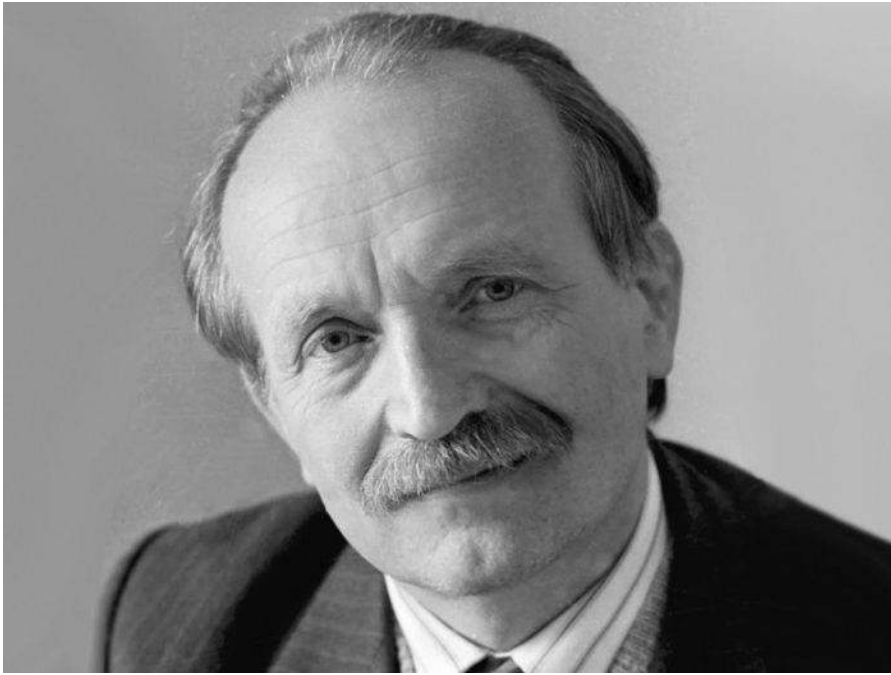
Ти могил не обмини, не обмани!

Я не знаю - джерело чи око предка

Пильно дивиться на мене з глибини.

Обличчя історії- Чорновіл В'ячеслав Максимович

В'ячеслав Максимович Чорновіл народився 24 грудня 1937 у с. Єрки Київської області. Видатний український політик, публіцист, літературний критик, діяч руху опору проти зросійщення та національної дискримінації українського

народу, політичний в'язень СРСР. Провідник українського національно-демократичного визвольного руху кінця 80-х — 90-х років; Герой України (2000, посмертно). Лауреат Міжнародної журналістської премії ім. Ніколаса Томаліна (1975).

Ініціатор проголошення Декларації про державний суверенітет України 16 липня 1990 р. та Акта проголошення Незалежності України 24 серпня 1991 р. Разом із іншими видатними діячами започаткував в Україні національно-визвольний рух шестидесятників та дисидентів. Засновник та головний редактор підпільного українського часопису «Український вісник». Член Української Гельсінської групи. Один із ініціаторів створення Української гельсінської спілки. Кілька разів ув'язнений за «антирадянську пропаганду» (1967–1969, 1972–1979, 1980–1988). Перебував у мордовських таборах суворого режиму і на засланні. Сумарно пробув у неволі 17 років. У 1990-1992 рр. — голова Львівської обласної ради. Народний депутат України з березня 1990 р.

Кандидат у Президенти України на виборах 1991 р (2 місце, 7 420 727 голосів або 23,27 %). З 1992 р. і до смерті — голова Народного Руху України. З жовтня 1991 — Гетьман українського козацтва. З 1995 року член української делегації в Парламентській Асамблеї Ради Європи.

Загинув 25 березня 1999 року за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем. Чимала частина суспільства досі переконана, що Чорновола прибрали як небезпечного конкурента на майбутніх президентських виборах. Похований у Києві на Байковому кладовищі на центральній алеї. У похороні взяли участь сотні тисяч людей.

